הערל פרק שמיני יבמות פ

שלא ראה שעה אחת בכשרותו, מנא ידעינן? אמר אביי כל המטיל מים ואינו עושה כיפה, ממאי הואי? דאפיה אימיה בטיהרא ושתיא שיכרא מרקא. אמר רב יוסף היינו דשמעינא לאמי דאמר כל שממעי אמו לקוי ולא ידענא מאי ניהו, וליחוש שמא הבריא בינתים? כיון דתחלתו וסופו לקוי לא חיישינן, מתיב רב מרי רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר בודקין אותו שלש פעמים בתוך שמונים יום לחד אבר חיישינן לכוליה גופא לא חיישינן: רבי אליעזר אומר לא כי, וכו' ורמינהו בן עשרים שנה ולא הביא שתי שערות יביאו ראיה שהוא בן עשרים והוא הסרים - לא חולץ ולא מייבם, בת עשרים ולא הביאה שתי שערות יביאו ראיה שהיא בת עשרים והיא האילונית לא חולצת ולא מתייבמת דברי בית הלל, ובית שמאי אומרים זה וזה בני שמנה עשרה רבי אליעזר אומר הזכר כדברי ב"ה, ונקבה כדברי ב"ש מפני שהאשה ממהרת לבא לפני האיש אמר רמי בר דיקולי אמר שמואל חזר בו ר' אליעזר, איבעיא להו מהי הדר ביה? אמר שמע דתניא רבי אליעזר אומר סרים חמה חולצין וחולצין לאשתו שכן במינן מתרפאין באלכסנדריא של מצרים רבי אליעזר אומר לעולם לא הדר ביה, וכי תנן הרי היא לעונשין. איתמר אכל חלב מבן שתים עשרה [ויום אחד] עד בן שמנה עשרה ונולדו בו סימני סרים, ולאחר מכאן הביא שתי שערות רב אמר נעשה סרים למפרע ושמואל אמר קטן היה באותה שעה מתקיף לה רב יוסף: לרב, אילונית לרבי מאיר יהא לה כנס? אמר ליה אביי מקטנותה יצתה לבגר, א"ל כל כי הני מילי מעלייתא יתאמרו משמאי דתניא אין הסרים נידון כבן סורר ומורה לפי שאין בן סורר ומורה נידון אלא בחתימת זקן דתורתן, ואין אילונית נידונית כנערה המאורסה שמקטנותה יצתה לבגר אמר רבי אבהו סימני סרים, ואילונית, ובן שמנה אין עושין בהן מעשה עד שיהו בן עשרים, ובן שמנה מי קחיי והתניא *יבן שמנה הרי הוא כאבן ואסור לטלטלו אבל אמו שוחה עליו ומניקתו מפני

אכל חלב מבן י"ב שנה ועד בן י"ח • בנקבה מיירי וכו' אליעזר ומיירי דנקט לשון זכר נקט סימני סרים ולא נקט סימני אילונית דלא מסתבר למימר דסברי לה כב"ש: ולאחר מכאן הביא שערות. רבותא נקט דאף על פי שהביא שערות לא אמרינן דאינגלאי מילתא למפרע שהיה קטן עד עכשיו שהביא שערות אלא תמיד היה גדול לרב משמים עשרה ולשמואל מי"ח:

נעשה סרים למפרע. ולקי על התראת ספק אע"ג דבשעת התראה היה ספק שמא יביא שערות קודם י"ח דהשתא מיהא אינגלאי למפרע שהיה גדול בשעת התראה ולא דמי להכה אם זה וחזר והכה אם זה (מכות מז.) דאף לאחר שהכה אם שניהם לא ידיע מיזהו אביו א): אילונית לר"מ יהא לה קנס. לשמואל ניחא כיון שימי קטנות נמשכים עד י"ח א"כ אין כאן שערות דימי קטנות הם בשעה חדשים הסמוכים לשתים עשרה כשפוסקין אז ימי קטנות אבל לרב יהא לה קנס שפוסקין בזאת ימי קטנות כמו בשאר נשים: והא בן שמונה אסור לטלטלו. ואם יכול להיות בר קיימא לא היה אסור לטלטלו ומשני הב"ע שנמרו סימנים דע"י סימנים יש היכירא להוציאו מתורת נפל בכ' שנה לרבנן כדאמר לרבי דכי נמרו סימנים חשיב בר קיימא בשלשים יום כשאר ולדות ומילתיה דר' אבהו כרבנן אבל אין לפרש דלרבנן אין יולא לעונש מתורת נפל ולרבי בכ' שנה ור' אבהו כרבי דא"כ כי פריך אדבה מוספתה כמאן כרבי הוה ליה למיפרך אר' אבהו דקאי ביה ועוד דאם כן רבה מוספתה אפילו כרבי לא אתי דלא חשיב לר' בר קיימא לומר דאיתתי אלא ע"י הוכחה יתירא שחי כ' שנה ב) אלא גרלה לר"י כדפירשנו וגרלה דאפילו נמרו סימנים דאסור לטלטלו דבאוספתא בחר הביא דבן מ' הרי הוא כאבן ואסור לטלטלו אמאי מילתא לא מתברר שהיה קטן ואסור לטלטלו אלא אמר רב אבהו דאפילו אינגלאי מילתא לא מתברר שהיה קטן